

§ 2.

Stk. 1. De i Henhold til Ulykkesforsikringsloven tegnede Forsikringer forbliver i Kraft, indtil de udløber, og de anerkendte Forsikringssselskaber er berettigede til uanset de trufne Forsikringsaftaler at forhøje de for lovpligtig Ulykkesforsikring fastsatte Præmier og Bidrag med et Beløb svarende til de ved nærværende Lovanordning forøgede Udgifter. Mener en Forsikringstager, at en foretagen Præmieforhøjelse er større, end hvad der svarer til den ved Lovanordningen foraarsagede Udgiftsstigning for Selskabet, og findes der ikke i Forsikringsaftalen Hjemmel for den foretagne Præmieforhøjelse, kan Forsikringstageren — dog kun indtil en Maaned efter Modtagelsen af Meddelelsen om Præmiens Forhøjelse — indbringe Spørgsmaalet til endelig Afgørelse for Ulykkesforsikrings-Raadet.

Stk. 2. De i Medfør af § 1 forhøjede Ydelser udbetales gennem vedkommende Forsikrings-selskab. De Merudgifter, Selskaberne herefter maa afholde i Anledning af Ulykkestilfælde, indtrufne før 1. April 1945, refunderes af Statskassen. Socialministeriet fastsætter de nærmere Regler for denne Refusion efter Indstilling fra Direktoratet for Ulykkesfor-sikringen.

§ 3.

De i Ulykkesforsikringslovens § 75, jfr. §§ 55 og 74, fastsatte Grænser for den Aars-indtægt, der berettiger til Statstilskud til Nedsættelse af Præmierne, udgør for Tiden til den 31. Marts 1946 2 400 Kr. paa Landet, 2 700 Kr. i Købstæderne og 3 000 Kr. i Kø-benhavn og Frederiksberg.

§ 4.

Denne Lovanordning træder i Kraft den 1. April 1945.

Hvilket herved bringes til almindelig Kundskab.

Socialministeriet, den 27. Marts 1945.

Koch,
Departementschef.

A. Bruun,
fg.